

Cătălin Teniță - Prezentare

Pe scurt

- Am absolvit **Facultatea de Drept a Universității București** în 2000, cu o lucrare de Drept Comunitar (Regimul ajutoarelor de stat în Comunitatea Europeană)
- Îmi plac cărțile. Cred că cea mai bună formă de învățat continuu este cititul.
- Sunt antreprenor în IT/Digital din 2001 (**TreeWorks și Zelist**). Sunt cofondator al unei companii cu circa 25 de angajați, care lucrează proiecte mari, pentru clienți străini și români, dar și propriile proiecte (Zelist Monitor).
- Am negociat contracte cu valoare totală semnificativă, am făcut exituri, am avut și eșecuri, am adus niște milioane de euro în țară din proiecte de outsourcing, am dezvoltat servicii folosite de unele dintre cele mai importante companii din România
- Am fondat **Geeks for Democracy** și alături de alți oameni am dus o cruciadă pentru justiție timp de aproape 3 ani de zile. FiecareVot, Fondul pentru Democratie, Memorialele 22 Decembrie, organizare de proteste și de poziții publice ale societății civile, analize de date, digital activism, participare la #OameniNoi și #FărăPenali etc.
- Am intrat în **PLUS** în ianuarie 2020. Am scris părți semnificative pe digitalizare/transparență din platforma lui Vlad Voiculescu pentru București, am participat ca moderator online și offline, am contribuit la activitățile de campanie ale PLUS Sector2, am oferit experiență pe date și comunicare digitală
- Am primit recunoașterea a colegilor de industrie digitală pentru proiectele realizate (Internetics, Webstock Awards, Premiul IT&C al Președinției României, RoWebDesign, Internetics) și pentru realizări din domeniul civic (Gala Premiilor Participării Publice, Gala Societății Civile, PR Award)
- Am fost/sunt membru al juriilor din industrie și din zona societății civile
- Sunt **International Visitor Leadership Program Fellow 2018** și **Eisenhower Fellow 2020**

Mai mult: www.facebook.com/catalintenita www.catalintenita.ro
www.linkedin.com/in/catalintenita

Suținători: www.catalintenita.ro/sustinatori

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=sV3dgGDYTCU>

Salut!

Sunt Cătălin Tenita. Mă definesc ca antreprenor, cetățean implicat, iubitor oameni, de cărți și de date, tată și fiu.

De acum vreo 16 ani îmi împart viața în cicluri de 1000 de zile. În 1000 de zile, dacă ți-ai propus ceva și muncești serios, poți să realizezi acel lucru. Chiar dacă la început pare imposibil.

În ultimele 1000 de zile ale mele, de fapt mai degrabă 1500, m-am dedicat luptei civice. Și cred că am făcut câteva lucruri importante, alături de oameni dragi și hotărâți, pentru ca România să nu devină victima unui regim autoritar.

Doresc ca în următoarea mie de zile să particip la schimbarea clasei politice.

Nu la schimbarea unor persoane cu alte persoane. Chiar dacă acestea din urmă sunt mult mai morale și cu o înțelegere mult mai bună a lucrurilor.

Ne trebuie mult mai mult. Ne trebuie un STAT RESPONSABIL.

Cetatenii își asumă niște obligații în raport cu statul. Plata impozitelor și respectarea legilor. Statul își asumă prea puțin. Și în educație, și în sănătate, și în relația cu contribuabilii. Cetățenii pot fi constrânși să își respecte promisiunile. Statul, nu! Acest trebuie să se schimbe.

Acest lucru trebuie să fie schimbat de noi.

Eu va cer votul intern astăzi. Ziua votului vostru este Ziua Zero.

În schimb, eu vă promit că în următoarea mie de zile voi lupta zi de zi, tot timpul meu, pentru un Stat Responsabil. Pentru schimbări care să se vadă în viața omului.

Eu vă promit că la fiecare sută de zile vom revizui împreună parcursul. Că vom bifa toate "bornele kilometrice". Că transparența radicală se va aplica și în cazul activității mele.

Iar la mijlocul lui iulie 2023, după 1000 de zile de acum, voi avea rezultatele pe care le promit in programul politic.

Vom face împreună un stat mai responsabil. Unul mai transparent și mai echitabil, unul în care cetățenii vor avea mai multă încredere.

Mulțumesc!

(si acum pe lung, good luck with that :D)

Dragi colegi,

Sunt Catalin Tenita, m-am nascut si locuiesc în București, am 43 de ani.

Sunt antreprenor și geek și iubitor de cărți.

Am să încep povestea mea în 1998 când am descoperit Internetul.

Eram student la Facultatea de Drept a Universității București pe atunci, în anul al III-lea.

Mi-am dat seama ca eram în fața a ceva aparent insignifiant. Dar care urma să revoluționeze modul în care trăim, comunicăm și muncim.

Și mai presus de toate mi-am dat seama ca acel mediu poate fi un vector foarte bun pentru educație și cultura. De aceea am fondat, alături de alți colegi si prieteni, Societatea Culturala Noesis - o prima “editura” virtuala in Romania.

Îmi aduc aminte și acum cum am învățat programarea pentru web (nu era foarte greu, eu absolvind clasa de informatica, fiind chiar olimpic) pentru a face site-ul asociației noastre și primele CD-uri cu cărți virtuale, în format Microsoft Reader. Mai târziu, prin 2002-2003, urma să facem și **primele enciclopedii virtuale tematice din România (I.L. Caragiale, Brâncuși, Nichita Stănescu)**, produse multimedia răsplătite cu premii importante ale industriei IT

Cumva acela a fost primul pas spre antreprenoriatul online, însă drumul nu a fost direct.

După absolvirea facultății, în 2000, țin minte că m-am prezentat - la imboldul părinților, care țineau să am o profesie serioasă - la concursul pentru postul de jurist la Ministerul Transporturilor. Mi s-a dat de înțeles că postul este dat, că nu trebuie să mă supar, că așa merg lucrurile. Și mi-am promis să nu mai calc niciodată într-o instituție publică pentru a mă angaja.

Și nu regret aceasta decizie.

Cariera: antreprenoriat digital

M-am angajat imediat în calitate de proiect manager. Am participat la realizarea unuia dintre primele site-uri de joburi din România (BestJobs.ro), la promovarea lui, și am început să învăț ce înseamnă economia privată. Iar după doi ani, in 2002, am avut curajul să zbor pe cont propriu, ca antreprenor.

Să fii antreprenor tânăr în 2002 într-un domeniu precum Internetul aflat la început de drum era mai bizar decât să fii om implicat civic sau politic in 2020.

Dar am început alături de doi prieteni buni, colegi de liceu - Ionut și Emil - și am dus împreună greu, muncind câte 60-70 de ore pe săptămâna, inclusiv serile și sâmbetele și duminicile. Știu că dădeam stingerea de la muncă la ora 11:15, noaptea. Să prindem ultimul tramvai.

Și norocul ne-a surâs. Norocul si-l face omul prin munca multă și un strop de curaj. Fără să fi avut nici un spate. Pornind cu fix 280 de dolari la drum, dintre care vreo 160 s-au dus pe primele doua luni de chirie la un apartament călduros, de la ultimul etaj, de pe strada Avrig.

Da, era vara, însă nu aveam bani de aer conditionat. Numele firmei: TreeWorks. Decis la o bere. Și mult entuziasm și multă muncă. Cred ca în orice lucru la care am participat și care a dat rezultate asta a fost rețeta: multă munca cu mult entuziasm, decizie transparentă și simț al echității. Doar așa poți face o plăcintă suficient de mare ca să ajungă pentru toată lumea, reținându-ne tendințele egoiste și căutând să fim cât mai justici cu toată lumea.

În toți anii aceștia, vreo 18, am crescut, am angajat colegi, ajungând la vreo 25, am realizat sute de proiecte am luat premii ale industriei, ne-am făcut un nume.

Am fost cei care au realizat primele soluții digitale pentru marile posturi de televiziune, de radio sau de presa scrisă (PRO TV, Realitatea, PrimaTV, ProFM, Adevărul, Romania Libera, Cașavencu). Am fost parteneri tehnic pe termen lung pentru soluții extrem de complexe cu exit de succes în Japonia (o soluție de Forex achiziționată de una dintre cele mai mari banci din lume) sau în Statele Unite (o soluție de închirieri case de vacanțe achiziționată de TripAdvisor). Am continuat să lucrăm pentru cei care au achiziționat soluțiile, generând mai mult de 60% din cifra de afaceri din exterior, concurând de la egal la egal cu companii din lumea întreagă și aducând bani în țară.

Am trecut printr-o criza economică majoră a anilor 2008-2010. Am dezvoltat platforme unde am făcut exit (**Gustos.ro**) și platforme folosite de majoritatea jucătorilor din industrie (**Zelist Monitor - soluția de monitorizare social media și presa online** folosită de cele mai multe departamente de comunicare din companii mari și de agențiile de publicitate/PR/digital).

Am avut și eșecuri, firește. Platforme în care am investit, care au luat premii, dar care până la urmă s-au dovedit viabile economic. Cert este că în tot acest răstimp de vreo 18 ani am învățat. Am învățat în modul cel mai eficient cu puțină, pe banii proprii.

Este modul în care au învățat mulți dintre voi, în sectorul privat, fie ca sunteți antreprenori sau angajați. Asumându-ne responsabilități și fiind răsplătiți (sau penalizați) în funcție de rezultatul muncii noastre.

Este modul în care noi, cei care am ales economia liberă, am reușit să ne racordăm la inovație, să fim mai buni. Și, din păcate, este modul în care statul NU învață.

Când nu exista mecanisme de feedback, când nu exista concurența, când nu exista responsabilitate față de beneficiar învățarea e imposibilă.

Acesta sunt eu ca antreprenor. Mă consider o persoana de succes moderat, care a reușit prin forțe proprii fără însă să își piardă capul. Și care poate să fie generosă tocmai de aceea.

Cred că antreprenoriatul nu este despre bani, ci despre creație, despre găsit niște soluții cât mai simple și cât mai utile la niște probleme reale. Despre făcut cât mai mult cu resurse puține. Și poate acesta este unul dintre motivele pentru care mă simt bine alături de voi, oamenii din PLUS. Gândim la fel pentru că am trecut prin provocări similare și căutam să rezolvăm probleme deși uneori avem la dispoziție resurse infime în raport cu concurența.

Sunt un om care a înțeles pe propria piele ce se întâmplă când nu ne pasa de sfera publică

Poate ca as fi rămas exclusiv pe parcursul acesta, dacă în 2012, într-o zi de început de mai, la doar o zi de la botezul fiicei mele nu as fi pierdut un om foarte drag.

Emil, bunul meu prieten și asociatul cu care am făcut totul, un frate pentru mine, a murit într-un tragic accident de motocicletă. 34 ani de ani și o luna. Pe un drum nenorocit, cu gropi și denivelari, mai îngust decât normativele, lovit de un TIR. Acela a fost #Colectivul meu pentru mine.

Poate că aș fi rămas la visurile copilăriei mele, pe care mi le-am transformat în realitate, la biblioteca cu 8000 de volume, la casa frumoasă, la prietenii dragi și la lucrurile plăcute. Poate ca as fi căutat doar să evit realitatea cotidiană, așa cum fac atâția, muncind pentru a asigura copilului meu accesul la o școală privată, un serviciu de sănătate privat, vacanțe frumoase și posibilitatea să studieze în străinătate dacă va dori.

Dar acum, ca și atunci, îmi suna în minte un cântec care-i plăcea și lui Emil.
“No more turning away”, al lui Pink Floyd.

Pur și simplu, uneori nu putem întoarce spatele. Nu putem să ne facem că nu vedem. Nu trebuie să o facem, căci este un imens act de lașitate dacă o facem. Este un act de pactizare cu răul, iar acel rău ne va lovi și pe noi mai devreme sau mai târziu. Pe noi sau pe copiii noștri.

Generația noastră nu va fi întotdeauna tânără și copiii noștri nu vor rămâne întotdeauna copii mici. Dacă vrem să facem ceva, trebuie să o facem acum, cu toată energia posibilă, așa cum ne-am luptat și pentru bunăstarea proprie. Trebuie să o facem pentru să nu le rămână datori copiilor

noștri, pentru a nu lasa pentru ei o povara mai mare decat pot duce.

Sunt Catalin Tenita, și dacă cineva m-ar fi întrebat în 2011 sau poate chiar mai tarziu, pâna acum cativa ani, daca vreau să mă angajez într-un fel vreodată la stat, aș fi răs sănătos și i-aș fi răspons cu povestea interviului meu de angajare la Ministerul Transportului, din 2000.

Și totuși viața ne duce în direcții nebănuite. Sunt direcțiile pe care ni le alegem interior si pe care trebuie sa le urmăm chiar daca drumul nu este cel mai ușor.

Au urmat acele proteste pentru Roșia Montană, apoi #Colectiv. Am început să susțin mai mult ONG-urile sau inițiative politice grassroots, precum cea a lui Nicușor Dan.

Și din 2016, de cand am fondat Geeks for Democracy, am început să mă simt mai puțin antreprenor sau om de comunicare și mai mult cetățean. A început să îmi pese mai puțin de discuțiile din industrie, să renunț la juriile și mentoratele pe care le țineam, și să dau mai mult timp pentru discuțiile din și despre societate.

Cumva regret. Cumva mi-ar fi plăcut să rămân mai mult la nivelul mentoratelor despre antreprenariat. Să lucrez cu tinerii pe proiecte punctuale. Să duc o viata mai linistita.

Cumva mi-ar fi plăcut să mă apropii încet de visul meu de job de final de cariera, pe la vreo 55 de ani: o librărie cu cafea bună (și ceai, să nu discriminam), unde să vorbesc cu oameni pasionați de cărți.

Și totuși acest lucru nu se poate acum. Mi-ar plăcea să se poată peste 9-10 ani.

Sunt un om care și-a găsit o misiune civică. Și a executat-o cât a putut el de bine, alături de prieteni

Am fondat Geeks 4 Democracy în 2016 ca proiect de mobilizare a unor eforturi din zona antreprenoriala si de comunicare în folosul civismului si al ONG-urilor. Ca mod în care cei care au urmat o cariera în mediul comercial (fie ca e vorba de multinaționale sau organizații antreprenoriale) să poată da înapoi know-how-ul lor celor care vor sa schimbe societatea și viața publică.

Cumva m-a mirat succesul. Mă pregătisem să ma intalnesc cu 5-6 oameni și la primul apel au venit peste 30, la a doua intalnire 50. Asta arată în primul rand foamea de civism, de bună guvernare, de un stat responsabil a celor din generația mea.

Am pornit ca prim proiect cu **FiecareVot** - o coaliție de ONG-uri, grupuri informale și cetățeni

pentru monitorizarea alegerilor parlamentare din 2016. Peste 80% din cei care au participat atunci au fost prima data ca observatori. Oameni care nu participau de obicei la astfel de acțiuni, dar care au înțeles imperativul momentului.

Și să vă zic ceva. După mai puțin de două luni, la momentul OUG 13, mulți din acei oameni erau în Piața Victoriei și în piețele din celelalte orașe ale țării.

De fapt așa fi vrut să facem la Geeks inițiative așezate, pe termen lung, însă, atunci în iarna lui 2016, situația s-a schimbat peste noapte. Așa că în loc de o amplă inițiativa legată de date deschise, am ajuns să organizăm, alături de alte asociații precum Rezistenta, Corupția Ucide, Vă Vedem din Sibiu, Inițiativa România, Umbrela Anticorupție din Cluj, Reset Iași mișcările de rezistență civică în offline și în online.

Am organizat poate zeci de proteste, unele dintre ele cu tematică și impact vizual care au făcut să apară în publicații precum Wall Street Journal sau New York Times (Justiția oarbă sau România moare, protestele de la întărirea Președinției rotative a UE a României).

Au fost momente cheie în care **am reușit să dominăm agenda publică prin acțiuni digitale cum ar fi mitingujapca.ro sau statulparalel.ro** - zile în care respectivele site-uri au fost preluate de zeci de mii de ori în social media, publicate în întreaga presă și având mai mult de jumătate de milion de vizitatori zilnici. La fel când am comandat **sondajul cu privire la atitudinea populației privind amnistia și grațierea**, în decembrie 2018.

Am strans bani pentru ceea ce a devenit simbolul nostru - **insigna #rezist** - realizată în peste 40.000 de exemplare și trimisă în mai mult de 80 de orașe.

Am realizat o inițiativă de tipul crowdfunding pentru proiecte civice grassroots și de jurnalism de investigație care a susținut peste 15 proiecte (safielumina.ro este unul dintre ele) în etapa incipientă - **Fondul Pentru Democrație**.

Am fost parte a strângerii de semnături la **#FărăPenali**, organizând efortul artiștilor și al influencerilor din social media. Am fost coințiatori ai inițiativei legislative de îmbunătățire a legislației electorale, **#OameniNoi**, furnizând de asemenea și resurse de comunicare și design.

Am realizat **acțiunile de comemorare a victimelor Revoluției din 1989 din ultimii doi ani**, când pentru prima dată s-au citit de către familiile supraviețuitoare și persoane relevante ale societății românești numele tuturor victimelor.

Am realizat inițiative de descoperire a folosirii improprie a resurselor bugetare (**BaniiNostri.ro**) ce a apărut cu zeci de cazuri în presa. Am studiat fenomenul votului prin realizarea de harti (**AtlasElectoral.ro**). Am continuat eforturile de monitorizare a alegerilor la referendumul din septembrie 2018 și alegerilor europarlamentare și prezidențiale din 2019.

Și lista ar putea continua cu proiecte aflate încă în curs la Geeks for Democracy, precum

Memorialul Decretului (istoria orala video a celor care au trecut prin ororile provocate de decretul care interzicea avortul si mijloacele anticonceptionale în vremea comunismului), sau Nu arunca chistoace, **Cumparaturi la Ușa Ta** sau ajutorarea comunităților sărace în etapa de lockdown provocata de criza Covid. Sun proiectele pe care le fac acum colegii mei și sunt mandru ca am reușit să facem acolo o echipa extraordinară.

În toti acesti ani am sustinut si initiative sociale. De la strangerea de fonduri pentru copii cu boli cronice pana la cei cu tulburari din spectrul autist, de la cei care isi petrec cea mai mare parte a vietii in centre de zi sau orfelinate la ajutorarea iniciativelor ecologice sau de construire a unor locuinte pentru cei in nevoie. Ma bucur sa fiu membru fondator al unei initiative educationale in Teleorman - **Cu cărțile pe uliță**. Iar la anul, si asta e o promisiune, acolo in Teleorman Scrioasta vom ridica un centru cultural, un loc in care sa putem da mai multe sanse prin educatie copiilor din zona.

Si inca ceva, multumiri! Stiu ca acest text va fi citit si de o parte dintre cei care au donat pentru insignele #rezist si sondajul de opinie legat de OUG13 si reactia civica. Dupa cum am scris si atunci, din excedentul de bani (circa 2000 de euro) am facut cursuri. Cursuri pentru copiii institutionalizati din sectorul 1. **Au beneficiale circa 60 de copii. Timp de 2 luni au facut lectii de dans cu cei de la Centrul National al Dansului si cursuri de povestitori.** Mi-as dori sa sper ca cel putin unul dintre acesti copii va ajunge dansator, sau scriitor sau jurnalist. Va fi atunci si meritul vostru al celor iesiti in pietele Romaniei în acele zile friguroase de februarie.

Și pe langa aceasta, în tot acest răstimp am scris. Am încercat să explic cine suntem, ce vrem și de ce lupta pentru valorile noastre conteaza. Pe Facebook, în presa, în cărțile Ramonei Ursu (Va vedem și Statul Paralel), în publicații academice.

Cel mai mandru (vanitas vanitatum!) sunt de articolul meu publicat in **The Wilson Quarterly** - revista prestigiosului Woodrow Wilson International Center for Scholars unde de-a lungul timpului s-au publicat unele dintre cele mai importante materiale de istorie contemporană, care au orientat politica externa americana. The Step-by-step Revolution: <https://www.wilsonquarterly.com/quarterly/the-power-of-protest/the-step-by-step-revolution/>

Cred ca e un articol care ajuta în a explica cine suntem noi, romanii care au luptat pentru justitie și stat de drept, într-un mod non violent, dar cu succes. Este articolul care a fost cel mai preluat din numărul special despre protestele in lume (și ce concurenta onoranta am avut) și care fost propus ca bibliografie de școli de politică si studii internaționale foarte prestigioase, cum ar fi cea de la Georgetown University.

Sunt om care a avut noroc. De prieteni buni, de părinți buni.

Ăsta sunt eu. Asta am făcut până la 43 de ani. Nu sunt nici enorm de multe, și nici insignifiant de puține. Le-am făcut în primul rând pentru niște valori în care cred. Și aceste valori sunt negociabile pentru mine. Sunt temeiul încrederii de care mă bucur din partea unor oameni admirabili din societate, care m-au susținut în demersurile civice, și care mă susțin în demersurile politice.

Iar pe acești oameni îi numesc prieteni. Poate de aceea premiul de suflet pe care îl am nu este nici recunoașterea Departamentului de Stat prin stagiul **IVLP - Young European Leaders**. Poate nu este nici premiul **Comunicatorul Anului** de acum 2 ani - când comunitatea de relații publice a decis să onoreze efortul societății civile, deși în mod tradițional ei caută să nu fie percepuți ca implicați politic. Poate nu e nici măcar **Eisenhower Fellowship** care se acorda anual unui număr de 24 de profesioniști din întreaga lume, și pe care l-au obținut doar circa 10 români, printre care îi numărăm pe Monica Macovei, Laura Stefan, Irina Anghel-Enescu, Tudor Giurgiu, Vlad Mixich și Vlad Voiculescu.

Premiul la care tin cel mai mult și pe care îl am pe birou se numește "Tenit@ și prietenii" - primit la Gala Participării Publice organizată de CeRe.

Îmi aduce aminte că sunt aici doar datorită prietenilor mei, că am făcut tot ce-am făcut împreună, că avem ceva în comun (valori și principii comune care ne leagă) și că doar cu prietenie, cu prețuire reciprocă, cu bunăvoință și înțelegere putem construi lucruri durabile.

Că trebuie să fim o echipă și că jocul de echipă presupune echitate și transparență, responsabilitate și consultare continuă. Că tot ce facem bun în viața asta facem pentru că am fost susținuți și ajutați de oameni buni și ei merită mulțumirile noastre.

Și mai este o sursă care îmi dă putere și îmi limpezește gândurile: părinții mei.

Sunt un copil al comunismului, cu greutățile și ororile lui. Și ele îmi definesc crezurile

Vin dintr-o familie de oameni normali. Ceea ce în anii de final ai comunismului înseamnă oameni săraci, care de abia reușeau să-și hrănească copiii și să le ofere o copilărie ferită în vremurile acelea

gri. Oameni care se chinuiau să găsească o bucată de carne sau o pereche de pantofi pentru copiii lor, care izolau pe dinauntru dormitorul pentru ca temperatura iarna să fie 15-16 grade și nu 12-13.

Mama a fost toată viața ei asistenta medicală la secția de anestezie-terapie intensivă. Întâi la Brâncovenesc, frumosul spital daramat de Ceaușescu, apoi la Filantropia.

Din păcate, în vocabularul meu de bază, alături de "paine", "lapte", "joacă" sau "carte" se afla și "avort toxico-septic". Era denumirea clinică sub care erau înregistrate acele femei care dintr-un motiv sau altul apelau la un avort ilegal, într-o vreme în care până și cele mai banale mijloace de contracepție erau interzise.

Mama mea a văzut sute de astfel de tinere victime ale unui regim monstruos. Femei cu copii acasă, studente sau eleve, care veneau în septicemie la spital. În care pompau litri de sange întreaga noapte, în gardă, dar care aproape invariabil mureau până dimineața. Ea a urât comunismul din această cauză, iar eu l-am urât privind-o pe mama mea, pe atunci o tânără sub 35 de ani cum plange zi de zi în baie, când venea acasă după o altă noapte de coșmar, cum încerca să ne protejeze de această realitate.

Și poate de aceea a și avut curajul, provenind din ură, să refuze orice colaborare cu securitatea, când a fost santajată ca nu va primi carnetul de șofer. Da, ea nu a primit carnetul, dar și-a păstrat sufletul curat. Iar sora mea și l-a luat în prima luna când a implinit 18 ani.

Aceste povești fac parte din fibra mea. La fel și modul în care rămâneau fără nici un ban, dar totuși aveau în fiecare săptămână 100 de lei, chiar dacă se împrumutau, pentru a ne trimite la meditațiile de engleză sau felul în care niciodată nu ne-a lipsit o carte pe care am fi dorit să o cumpărăm.

Sunt poveștile care îmi spun cum să fiu. Cum să mă port în viața asta, în care cel mai prețios lucru sunt încrederea oamenilor și posibilitatea de a dormi un somn liniștit, știind că nu ai fost impostor, că nu ai pacalit pe nimeni.

Asta sunt eu: un tata și un fiu, un iubitor de cărți ce-și dorește să-și sfârșescă cariera ca librar, un antreprenor, un geek și un om civic.

Nu sunt un politician, dar sunt un om care crede că politica trebuie să se schimbe.

Cred societatea o cere și o merită. Și vreau să las totul pentru a participa la aceasta schimbare. Dacă și voi vreți și aveți încredere în mine.

Va spun sincer ca nu pot încă să mă definesc ca politician. Și poate nu voi putea și nu voi dori niciodată. Eu am intrat în jocul asta pentru a susține mai eficient niște idei pe care le am ca tata și ca fiu, ca antreprenor și ca om civic. Pentru a-i reprezenta pe oamenii aceștia pe care i-am cunoscut și i-am admirat, pentru a va reprezenta pe voi, a duce gândurile lor mai departe și a schimba societatea în bine pe baza expertizei și ideilor voastre. Pentru ca oamenii României merita un stat responsabil, căruia să îi pese cu adevărat.

În mod cert aș fi putut să intru în **RO100** de la începutul începutului. Pentru simplu motiv ca am fost acolo când să vorbit de înființare, pentru simplu motiv ca eu și colegii mei de la munca am făcut site-ul și sistemul de donații, pro bono. La fel, aș fi putut să intru încă de la început în PLUS, fiind în sală aceea din Palatul Universul, sau la lansarea **România Împreună**. Sau ceva mai târziu când am fost invitat de domnul Cioloș să mă adresez convenției de la Romexpo.

Am considerat însă ca rolul meu e important în acel moment în societatea civilă. Ca sunt mai util acolo. Și cred ca am făcut bine, căci multe dintre lucruri nu s-ar mai fi făcut altfel. Așa cum am refuzat să candidez la parlamentarele din 2016, la invitația lui Nicușor Dan. Aveam pur și simplu alta misiune și îmi asumam alte responsabilități, cele civice alături de Geeks for Democracy și alte organizații.

Am intrat în PLUS abia la începutul lui ianuarie, când mi-am dat seama ca as comite o forma de ipocrizie dacă m-as implica în campania lui Vlad pentru primărie (am scris mai mult de 80% din partea de digitalizare), dacă aș continua să functionez ca moderator, furnizor de date sau participant sau persoana care promovează o agendă politică a unui partid, fără însă a-și asuma calitatea de membru.

În aceste luni mi-am susținut colegii de la sectorul 2. Am participat la eforturile de comunicare. Am moderat și am prezentat la Scoala PLUS sau în evenimente offline, am făcut diferite chestii legate de IT și date. Am participat la dezbaterile online pe diferite teme, am contribuit prin muncă și financiar când a fost nevoie.

Și da, am avut și eu partea mea de negocieri mele politice, chiar dinainte de a intra în PLUS. De

pilda, impreuna cu Romanita Iordache si Ovidiu Voicu, am reusit sa convingem atat USR cat si PNL sa nominalizeze o propunere onorabila si independenta la momentul votarii Avocatului Poporului. Pe domnul Peter Ekstein-Kovacs. Si nu a fost un lucru simplu.

Sau, am reusit, apeland la prietenul meu Mikkel Näkkäläjärvi (Tare numele, nu? Incercati să il pronuntati un pic nazalizat, asa e tipicul finlandez. :) Este fostul presedinte al tineretului social-democrat finlandez pana acum cateva luni.) sa convingem leadershipul social-democratilor din Finlanda sa renunte la impresia ca PSD este un partid social-democrat de tip european si ca ce intampla in Romania este o simpla lupta de putere. Sa devina unul dintre partidele care au cerut si au sustinut excluderea PSD din alianta socialista europeana, in timpul regimului Dragnea.

Si as putea continua cu alte momente de convingere si negociere politica, chiar si din postura civica, una fara alta putere decat cea a argumentelor.

Cred că abia atunci, la începutul anului acesta, decizia de a intra într-un partid a avut o logica care să susțină eforturile de schimbare. E momentul acțiunii politice.

Cred ca acum e momentul esențial pentru a transforma în valori permanente (legi și moduri de conduită) principiile luptei civice din ultimii 4 ani. Cred ca societatea civilă are nevoie de o victorie pe termen lung pentru ca eforturile ei au fost colosale și-au lăsat-o secătuită.

Cred ca toți antreprenorii mici si mijlocii, oamenii din industriile creative sau IT, au nevoie să se simtă reprezentați cu adevărat de cei asemeni lor. La fel și societatea civilă, miile de furnicute care fac bine intră asta, care astupa găurile lăsate de 30 de ani de un sistem găunos.

Și mai mult, să fie coparticipanti la decizii, să fie ascultați căci ei au o experienta si o viziune venită de cei 15-20-25 de ani de munca serioasa, cu rezultate, cu acumulare de competente fabuloase.

Eu pentru asta sunt aici și pe ei îmi propun să îi slujesc.

Și mi-ar plăcea ca atunci cand veți da voturile, să începem cu mine.

Iar apoi, dacă voi fi printre cei aleși, să fiți cu ochii pe mine, sa imi spuneti ce trebuie să fac mai bine și ce am greșit, să mă considerați mesagerul vostru, omul cu care puteți lucra niște proiecte bazate pe experienta voastra, pe inteligenta si munca noastra, **pentru binele tuturor si pentru un stat mai responsabil.**

Cred că noi, prin alegerile pe care le facem când ne desemnam candidații, putem face tranziția de la o democrație reprezentativă la una participativa - în care procesul de deliberare și de consultare, de identificare a problemelor din societate și a rezolvarilor lor să se întâmple prin efort comun,

bazat pe spirit entuziast de echipa.

Vă mulțumesc tuturor celor care ați citit aceste (poate prea multe) pagini. Va mulțumesc pentru timpul vostru.

Imi dau seama că orice autoprezentare este subiectiva si partiala. Dacă aveți întrebări, dacă vreți mai multe detalii, puteți sa imi scrieti la catalin.tenita@gmail.com sau sa ma sunati pe **0723199611** . Poate părea ciudat, dar voi (cei cateva mii care selectați candidații PLUS și apoi ai USSRPLUS) aleg cumva viitorul acestei tari, si asta nu e deloc o responsabilitate ușoară.

Vă multumesc mult,
Cătălin Teniță

Și încă ceva:

Vă mulțumesc mult și vă respect pentru tot efortul vostru din acești ani. Un efort care are sens, nu a fost deloc în zadar!

Oameni buni, voi ați făcut să existe speranță în țara asta. Voi ați luptat în acești ani enorm, sacrificându-vă confortul vieții de familie și viețile profesionale. Voi ați făcut să nu ne îndreptam spre griul autoritarismului, spre liniștea funebra pe care o voiau unii. Voi ați strălucit ca o lumină vie și în voi și-au pus mulți încrederea. Voi și familiile voastre meritati multumiri din partea oricărei persoane care dorește să isi asume o funcție politică.

Și voi, cu inteligența și onestitatea voastra, cu experienta adunată la muncă și bunul vostru simț, cu dorinta de o societate mai justă, meritați să fiți ascultați nu doar acum, când se votează, ci pe tot cuprinsul ciclului electoral. Voi trebuie să fiți echipa de conștiință a parlamentarilor noștri.